

I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2014/52/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 16 aprilie 2014

de modificare a Directivei 2011/92/UE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ a armonizat principiile evaluării impactului proiectelor asupra mediului prin introducerea de cerințe minime, în ceea ce privește tipul de proiecte evaluate, principalele obligații ale inițiatorilor proiectelor, conținutul evaluării și participarea autorităților competente și a publicului, și contribuie la asigurarea unui nivel înalt de protecție a mediului și a sănătății umane. Statele membre au libertatea de a adopta măsuri de protecție mai stricte în conformitate cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).
- (2) Comunicarea Comisiei din 30 aprilie 2007 intitulată „Examinarea intermediară a celui de al șaselea program de acțiune pentru mediu” și raportul Comisiei din 23 iulie 2009 privind aplicarea și eficacitatea Directivei 85/337/CEE a Consiliului ⁽⁵⁾, precursora Directivei 2011/92/UE, au insistat asupra necesității de a îmbunătăți principiile evaluării impactului proiectelor asupra mediului și de a adapta Directiva 85/337/CEE la contextul strategic, juridic și tehnic, care a evoluat considerabil.

⁽¹⁾ JO C 133, 9.5.2013, p. 33.

⁽²⁾ JO C 218, 30.7.2013, p. 42.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 12 martie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 14 aprilie 2014.

⁽⁴⁾ Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 26, 28.1.2012, p. 1).

⁽⁵⁾ Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175, 5.7.1985, p. 40).

- (3) Este necesar ca Directiva 2011/92/UE să fie modificată pentru a consolida calitatea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, pentru a alinia procedura respectivă la principiile reglementării inteligente și pentru a îmbunătăți coerența și sinergiile cu alte dispoziții juridice din dreptul Uniunii și cu alte politici ale Uniunii, precum și cu strategiile și politicile elaborate de statele membre în domenii de competență națională.
- (4) Pentru a coordona și facilita procedurile de evaluare în cazul proiectelor transfrontaliere, în special pentru a desfășura consultări în conformitate cu Convenția privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontalier din 25 februarie 1991 (Convenția Espoo), statele membre implicate pot institui un organism comun, cu reprezentare egală.
- (5) Mecanismele prevăzute în Regulamentele (UE) nr. 347/2013 ⁽¹⁾, (UE) nr. 1315/2013 ⁽²⁾ și (UE) nr. 1316/2013 ⁽³⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului, relevante pentru proiectele de infrastructură cofinanțate de Uniune, pot facilita, de asemenea, punerea în aplicare a cerințelor Directivei 2011/92/UE.
- (6) Directiva 2011/92/UE ar trebui să fie revizuită, de asemenea, de o manieră care să asigure îmbunătățirea protecției mediului, creșterea eficienței resurselor și sprijinirea unei creșteri durabile în Uniune. În acest scop, procedurile prevăzute în directiva respectivă ar trebui simplificate și armonizate.
- (7) În ultimii 10 ani, aspectele legate de mediu, cum sunt utilizarea eficientă și durabilă a resurselor, protejarea biodiversității, combaterea schimbărilor climatice și a riscurilor de accidente sau catastrofe au devenit mai importante la elaborarea politicilor. Acestea ar trebui, prin urmare, să constituie elemente importante în procesul de evaluare și în cel decizional.
- (8) În Comunicarea sa din 20 septembrie 2011 intitulată „Foaie de parcurs către o Europă eficientă din punct de vedere al utilizării resurselor”, Comisia s-a angajat să includă aspecte mai ample privind utilizarea eficientă și durabilă a resurselor în contextul revizuirii Directivei 2011/92/UE.
- (9) Comunicarea Comisiei din 22 septembrie 2006 intitulată „Strategia tematică pentru protecția solului” și Foaia de parcurs către o Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor subliniază importanța utilizării durabile a solului și necesitatea de a aborda creșterea nedurabilă, în timp, a zonelor rezidențiale (ocuparea terenurilor). În plus, documentul final al Conferinței Națiunilor Unite privind dezvoltarea durabilă, desfășurată la Rio de Janeiro în perioada 20-22 iunie 2012, recunoaște importanța economică și socială a unei gestionări a terenurilor, inclusiv a solului, precum și nevoia de măsuri urgente pentru oprirea degradării terenurilor. Prin urmare, proiectele publice și private ar trebui să ia în considerare și să limiteze impactul pe care îl au asupra terenurilor, în special în ceea ce privește ocuparea terenurilor, și asupra solului, care include impactul asupra materiei organice, eroziunea, tasarea și impermeabilizarea; planurile și politicile la nivel național, regional și local privind utilizarea adecvată a terenurilor sunt de asemenea relevante în această privință.
- (10) Convenția Organizației Națiunilor Unite privind diversitatea biologică (denumită în continuare „convenția”), la care Uniunea este parte în temeiul Deciziei 93/626/CEE a Consiliului ⁽⁴⁾, prevede evaluarea, pe cât posibil și după caz, a efectelor negative semnificative ale proiectelor asupra diversității biologice, definită la articolul 2 din convenție, în scopul evitării sau al reducerii la minimum a efectelor respective. O astfel de evaluare prealabilă a efectelor respective ar trebui să contribuie la atingerea obiectivului principal al Uniunii, adoptat de Consiliul European în concluziile sale din 25-26 martie 2010, de a opri pierderea biodiversității și degradarea serviciilor ecosistemice până în 2020 și de a le reface, dacă este posibil.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 347/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind liniile directe pentru infrastructurile energetice transeuropene, de abrogare a Deciziei nr. 1364/2006/CE și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 713/2009, (CE) nr. 714/2009 și (CE) nr. 715/2009 (JO L 115, 25.4.2013, p. 39).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1315/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind orientările Uniunii pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport și de abrogare a Deciziei nr. 661/2010/UE (JO L 348, 20.12.2013, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1316/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a Mecanismului pentru Interconectarea Europei, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 913/2010 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 680/2007 și (CE) nr. 67/2010 (JO L 348, 20.12.2013, p. 129).

⁽⁴⁾ Decizia 93/626/CEE a Consiliului din 25 octombrie 1993 privind încheierea Convenției privind diversitatea biologică (JO L 309, 13.12.1993, p. 1).

- (11) Măsurile luate pentru evitarea, prevenirea, reducerea și, dacă este posibil, compensarea efectelor negative semnificative asupra mediului, îndeosebi asupra speciilor și habitatelor protejate în temeiul Directivei 92/43/CEE a Consiliului ⁽¹⁾ și al Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, ar trebui să contribuie la evitarea oricărei deteriorări a calității mediului și a oricărei pierderi nete a biodiversității, în conformitate cu angajamentele Uniunii în contextul convenției și cu obiectivele și acțiunile strategiei Uniunii în domeniul biodiversității până în 2020 stabilite în Comunicarea Comisiei din 3 mai 2011 intitulată „Asigurarea noastră de viață, capitalul nostru natural: o strategie a UE în domeniul biodiversității pentru 2020”.
- (12) În scopul garantării unui nivel ridicat de protecție a mediului marin, îndeosebi a speciilor și habitatelor marine, evaluarea impactului asupra mediului și procedurile de încadrare a proiectelor desfășurate în mediul marin ar trebui să țină seama de caracteristicile proiectelor respective, acordând o atenție deosebită tehnologiilor utilizate (de exemplu, studii seismice cu sonare active). În acest scop, cerințele Directivei 2013/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ ar putea, de asemenea, facilita punerea în aplicare a cerințelor prezentei directive.
- (13) Schimbările climatice vor continua să provoace daune mediului și să afecteze dezvoltarea economică. În acest context, este adecvat să se evalueze impactul proiectelor asupra climei (de exemplu, emisiile de gaze cu efect de seră), precum și vulnerabilitatea lor la schimbările climatice.
- (14) Ca urmare a Comunicării Comisiei din 23 februarie 2009 intitulată „O abordare comunitară în privința prevenirii dezastrelor naturale și a celor provocate de om”, Consiliul, în concluziile sale din 30 noiembrie 2009, a invitat Comisia să se asigure că, în contextul punerii în aplicare, revizuirii și dezvoltării ulterioare a inițiativelor Uniunii, aceasta va lua în considerare preocupările legate de prevenirea și gestionarea riscurilor de dezastre și Cadru de acțiune de la Hyogo al Organizației Națiunilor Unite (2005-2015) adoptat la 22 ianuarie 2005, care subliniază necesitatea de a institui proceduri de evaluare a implicațiilor riscurilor de dezastre aferente marilor proiecte de infrastructură.
- (15) În scopul asigurării unui nivel ridicat de protecție a mediului, sunt necesare măsuri de precauție în cazul anumitor proiecte care, ca urmare a vulnerabilității lor față de accidente majore și/sau dezastre naturale (de exemplu, inundații, creșterea nivelului mării sau cutremure), pot avea efecte negative semnificative asupra mediului. În cazul unor astfel de proiecte, este important să se aibă în vedere vulnerabilitatea (expunerea și rezistența) lor față de accidente majore și/sau dezastre naturale, riscul ca aceste accidente sau dezastre să se producă și implicațiile în ceea ce privește probabilitatea ca acestea să aibă efecte negative semnificative asupra mediului. Pentru a se evita suprapunerile, ar trebui să fie posibilă utilizarea informațiilor pertinente disponibile, obținute ca urmare a evaluărilor de risc efectuate în temeiul dispozițiilor juridice din dreptul Uniunii, de exemplu al Directivei 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ și al Directivei 2009/71/Euratom a Consiliului ⁽⁵⁾ sau obținute ca urmare a evaluărilor relevante efectuate în temeiul dreptului național, cu condiția respectării cerințelor prezentei directive.
- (16) Pentru protejarea și promovarea patrimoniului cultural, care include situri urbane istorice și peisaje și care constituie o parte integrantă a diversității culturale pe care Uniunea s-a angajat să o respecte și să o promoveze în conformitate cu articolul 167 alineatul (4) din TFUE, pot fi utile definițiile și principiile elaborate în convențiile relevante ale Consiliului European, în special Convenția europeană pentru protecția patrimoniului arheologic din 6 mai 1969, Convenția pentru protecția patrimoniului arhitectural al Europei din 3 octombrie 1985, Convenția europeană a peisajului din 20 octombrie 2000 și Convenția-cadru privind valoarea patrimoniului cultural pentru societate din 27 octombrie 2005. În vederea unei mai bune conservări a patrimoniului cultural și istoric și a peisajului, este important ca evaluările impactului asupra mediului să țină seama de impactul vizual al proiectelor, și anume de modificarea imaginii sau a aspectului peisajului construit sau natural și al zonelor urbane.
- (17) La aplicarea Directivei 2011/92/UE, este necesar să se asigure o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, în concordanță cu obiectivele stabilite în Comunicarea Comisiei din 3 martie 2010 intitulată „Europa 2020 — O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii”.

⁽¹⁾ Directiva nr. 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

⁽²⁾ Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

⁽³⁾ Directiva 2013/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iunie 2013 privind siguranța operațiunilor petroliere și gaziere offshore și de modificare a Directivei 2004/35/CE (JO L 178, 28.6.2013, p. 66).

⁽⁴⁾ Directiva 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, de modificare și ulterior de abrogare a Directivei 96/82/CE a Consiliului (JO L 197, 24.7.2012, p. 1).

⁽⁵⁾ Directiva 2009/71/Euratom a Consiliului din 25 iunie 2009 de instituire a unui cadru comunitar pentru securitatea nucleară a instalațiilor nucleare (JO L 172, 2.7.2009, p. 18).

- (18) În vederea îmbunătățirii accesului publicului la informații și a transparenței, informații privind mediul legate de punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui să fie disponibile, în timp util, și în format electronic. Prin urmare, statele membre ar trebui să înființeze, la nivelul administrativ adecvat, cel puțin un portal central sau puncte de acces care să înlesnească și să îmbunătățească accesul publicului la informațiile în cauză.
- (19) Experiența a demonstrat că, în cazul proiectelor sau al părților din proiecte care servesc unor obiective de apărare, inclusiv al proiectelor legate de activitățile forțelor aliate pe teritoriul statelor membre în conformitate cu obligațiile internaționale, aplicarea Directivei 2011/92/UE ar putea avea drept rezultat divulgarea unor informații confidențiale relevante care ar submina obiectivele de apărare. Prin urmare, ar trebui să se stabilească dispoziții prin care statele membre să fie autorizate să nu aplice directiva respectivă în astfel de cazuri, după caz.
- (20) Experiența a demonstrat că, în ceea ce privește proiectele care au drept obiectiv unic reacția în cazurile de urgență civilă, respectarea Directivei 2011/92/UE ar putea avea efecte negative, printre altele, asupra mediului și prin urmare, ar trebui să se stabilească dispoziții prin care statele membre să fie autorizate să nu aplice directiva respectivă în anumite cazuri.
- (21) Statele membre au mai multe opțiuni pentru punerea în aplicare a Directivei 2011/92/UE în ceea ce privește integrarea evaluărilor impactului asupra mediului în procedurile naționale. În mod corespunzător, elementele respectivelor proceduri naționale pot fi diferite. În consecință, concluzia motivată pe baza căreia autoritatea competentă încheie examinarea aspectelor de mediu ale proiectului poate face parte dintr-o procedură integrată de aprobare pentru dezvoltare sau poate fi introdusă în altă decizie cu caracter obligatoriu, necesară în vederea îndeplinirii obiectivelor prezentei directive.
- (22) În vederea asigurării unui nivel ridicat de protecție a mediului și a sănătății umane, procedurile de încadrare și evaluările impactului asupra mediului ar trebui să țină seama de impactul întregului proiect, inclusiv, dacă este cazul, în etapele care vizează suprafața și subteranul și în cursul fazelor de construire, funcționare și, după caz, demolare.
- (23) Pentru realizarea unei evaluări complete a efectelor directe și indirecte ale unui proiect asupra mediului, autoritatea competentă ar trebui să realizeze o analiză, examinând conținutul informațiilor furnizate de inițiatorul proiectului și obținute în urma consultărilor, și luând în considerare, de asemenea, orice alte informații suplimentare, după caz.
- (24) În cazul proiectelor adoptate printr-o măsură specifică de drept național, statele membre ar trebui să se asigure că obiectivele prezentei directive cu privire la consultările publice sunt realizate prin procesul legislativ.
- (25) Ar trebui să fie asigurată obiectivitatea autorităților competente. Conflictele de interese ar putea fi evitate, printre altele, prin separarea funcțională a autorității competente de inițiatorul proiectului. În cazul în care autoritatea competentă este și inițiatorul proiectului, statele membre ar trebui să pună în aplicare, la organizarea funcțiilor lor administrative, cel puțin o separare adecvată a funcțiilor care intră în conflict ale autorităților care îndeplinesc obligațiile care decurg din Directiva 2011/92/UE.
- (26) Pentru a permite autorității competente să stabilească dacă proiectele, enumerate în anexa II la Directiva 2011/92/UE, și modificările sau extinderile acestora ar trebui să facă obiectul unei evaluări a impactului asupra mediului (procedura de încadrare), ar trebui specificate informațiile pe care inițiatorul proiectului trebuie să le furnizeze, acordându-se o atenție deosebită aspectelor-cheie care permit autorității competente să ia o decizie. Decizia în cauză ar trebui să fie pusă la dispoziția publicului.
- (27) Procedura de încadrare ar trebui să garanteze că o evaluare a impactului asupra mediului este necesară doar în cazul proiectelor care pot avea un impact semnificativ asupra mediului.

- (28) Criteriile de selecție prevăzute în anexa III la Directiva 2011/92/UE, care sunt luate în considerare de statele membre pentru a stabili care proiecte ar trebui să facă obiectul evaluării impactului asupra mediului pe baza efectelor lor semnificative asupra mediului, ar trebui adaptate și clarificate. De exemplu, experiența a demonstrat că, adesea, este posibil ca proiectele care utilizează sau afectează resurse valoroase, proiectele propuse în zone sensibile din punctul de vedere al mediului sau proiectele cu eventuale efecte nocive sau ireversibile să aibă efecte semnificative asupra mediului.
- (29) Atunci când stabilesc dacă este posibil ca proiectul să aibă efecte semnificative asupra mediului, autoritățile competente ar trebui să identifice cele mai relevante criterii care trebuie avute în vedere și să țină seama de eventualele informații disponibile ca urmare a altor evaluări prevăzute în dispozițiile juridice din dreptul Uniunii pentru a aplica în mod eficace și transparent procedura de încadrare. În această privință, este oportun să se specifice conținutul deciziei de încadrare, în special în cazul în care nu este necesară o evaluare a impactului asupra mediului. De asemenea, a ține seama de precizările nesolicitate furnizate de alte surse, cum ar fi membri ai publicului sau autorități publice, deși nu este necesară o consultare formală în etapa de încadrare, reprezintă o bună practică administrativă.
- (30) Cu scopul de a îmbunătăți calitatea unei evaluări a impactului asupra mediului, de a simplifica procedurile și de a optimiza procesul de luare a deciziilor, autoritatea competentă, la solicitarea inițiatorului proiectului, ar trebui să emită un aviz referitor la domeniul de aplicare și nivelul de detaliu al informațiilor privind mediul care se comunică sub forma unui raport de evaluare a impactului asupra mediului (definirea domeniului de evaluare).
- (31) Raportul de evaluare a impactului asupra mediului care se furnizează de inițiatorul proiectului ar trebui să includă o descriere a unor alternative corespunzătoare examinate de inițiatorul proiectului relevante pentru proiectul respectiv, inclusiv o sinteză adecvată a evoluției probabile a stării actuale a mediului în cazul în care proiectul nu este implementat (scenariu de bază), pentru a ameliora calitatea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului și pentru a permite integrarea considerentelor de mediu într-o etapă timpurie a elaborării proiectului.
- (32) Datele și informațiile incluse de inițiatorul proiectului în raportul de evaluare a impactului asupra mediului în conformitate cu anexa IV la Directiva 2011/92/UE ar trebui să fie complete și de o calitate suficient de bună. Pentru a se evita duplicarea evaluărilor, ar trebui să se țină seama, atunci când acestea sunt relevante și disponibile, de rezultatele altor evaluări efectuate în temeiul altor dispoziții juridice din dreptul Uniunii, precum Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ sau Directiva 2009/71/Euratom, sau al dreptului național.
- (33) Specialiștii implicați în pregătirea rapoartelor de evaluare a impactului asupra mediului ar trebui să fie calificați și competenți. Sunt necesare cunoștințe de specialitate suficiente în domeniul proiectului în cauză în vederea examinării acestuia de către autoritățile competente în scopul asigurării că informațiile furnizate de inițiatorul proiectului sunt complete și au un nivel ridicat în ceea ce privește calitatea.
- (34) În scopul asigurării transparenței și responsabilității, autoritatea competentă ar trebui să aibă obligația de a își justifica decizia de a acorda unui proiect aprobarea de dezvoltare, indicând faptul că a luat în considerare rezultatele consultărilor efectuate și informațiile relevante colectate.
- (35) Statele membre ar trebui să se asigure că sunt puse în aplicare măsuri de atenuare și măsuri compensatorii și că sunt stabilite proceduri adecvate de monitorizare a efectelor negative semnificative asupra mediului ca urmare a construirii și funcționării unui proiect, printre altele, pentru a identifica efectele negative neprevăzute cu scopul de a putea lua măsuri de remediere corespunzătoare. Această monitorizare nu ar trebui să se suprapună sau să se adauge monitorizării obligatorii în temeiul altor dispoziții juridice din dreptul Uniunii decât cele din prezenta directivă, sau în temeiul dreptului național.

⁽¹⁾ Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului (JO L 197, 21.7.2001, p. 30).

- (36) Pentru a stimula eficientizarea procesului decizional și pentru a spori securitatea juridică, statele membre ar trebui să se asigure că diversele etape ale evaluării impactului proiectelor asupra mediului se derulează într-un termen rezonabil, în funcție de natura, complexitatea, amplasarea și dimensiunea proiectului. Aceste termene nu ar trebui în niciun caz să compromită atingerea unor standarde ridicate de protecție a mediului, în special a celor care decurg din alte dispoziții juridice din dreptul Uniunii în domeniul mediului, altele decât cele din prezenta directivă, și nici participarea efectivă a publicului și accesul la justiție.
- (37) Pentru a spori eficacitatea evaluării impactului asupra mediului, pentru a reduce complexitatea administrativă și pentru a spori eficiența economică, în cazul în care obligația de a efectua evaluări privind aspectele de mediu decurge simultan din prezenta directivă și din Directiva 92/43/CEE și/sau din Directiva 2009/147/CE, statele membre ar trebui să se asigure că sunt prevăzute proceduri coordonate și/sau comune care îndeplinesc cerințele respectivelor directive, după caz și ținând seama de caracteristicile lor organizaționale specifice. În cazul în care obligația de a efectua evaluări privind aspectele de mediu decurge simultan din prezenta directivă și din alte dispoziții juridice din dreptul Uniunii, cum ar fi Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, Directiva 2001/42/CE, Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ și Directiva 2012/18/UE, statele membre ar trebui să poată să prevadă proceduri coordonate și/sau comune care să îndeplinească cerințele dispozițiilor juridice relevante din dreptul Uniunii. La stabilirea procedurilor coordonate sau comune, statele membre ar trebui să desemneze o autoritate responsabilă pentru îndeplinirea sarcinilor respective. În funcție de structura instituțiilor lor, statele membre ar trebui să poată desemna mai multe autorități, în cazul în care consideră necesar acest lucru.
- (38) Statele membre ar trebui să stabilească regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive. Statele membre ar trebui să aibă libertatea de a decide ce fel de sancțiuni aplică, precum și modalitatea de aplicare a acestora. Sancțiunile prevăzute în acest scop ar trebui să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare.
- (39) În conformitate cu principiile securității juridice și proporționalității și pentru a asigura o tranziție cât mai lină de la regimul existent, prevăzut de Directiva 2011/92/UE, la noul regim care va decurge din modificările cuprinse în prezenta directivă, este necesar să se stabilească măsuri tranzitorii. Măsurile în cauză ar trebui să asigure faptul că regimul de reglementare a unei evaluări a impactului asupra mediului nu este afectat, în ceea ce privește un anume inițiator de proiect, în cazul în care oricare dintre etapele procedurale au fost deja demarate în cadrul regimului existent, iar proiectului nu i-a fost încă acordată aprobarea de dezvoltare sau o altă decizie cu caracter obligatoriu, necesară în vederea respectării obiectivelor prezentei directive. Astfel, dispozițiile aferente ale Directivei 2011/92/UE, înainte de modificarea acesteia prin prezenta directivă, ar trebui să se aplice proiectelor în cazul cărora a fost demarată procedura de încadrare sau procedura de definire a domeniului de evaluare (în cazul în care procedura de definire a domeniului de evaluare a fost cerută de inițiatorul proiectului sau de autoritatea competentă) sau a fost prezentat raportul de evaluare a impactului asupra mediului înainte de termenul-limită pentru transpunere.
- (40) În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative ⁽⁴⁾, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazurile justificate, notificarea măsurilor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (41) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume asigurarea unui nivel ridicat de protecție a mediului și a sănătății umane prin stabilirea de cerințe minime pentru evaluarea impactului proiectelor asupra mediului, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere domeniul de aplicare, gravitatea și natura transfrontalieră a problemelor de mediu care trebuie abordate, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat.
- (42) Prin urmare, Directiva 2011/92/UE ar trebui modificată în consecință,

⁽¹⁾ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru pentru politicile comunitare în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

⁽³⁾ Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

⁽⁴⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 2011/92/UE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2) se adaugă următoarea definiție:

„(g) «evaluarea impactului asupra mediului» înseamnă un proces care constă în:

- (i) pregătirea unui raport de evaluare a impactului asupra mediului de către inițiatorul proiectului, astfel cum se prevede la articolul 5 alineatele (1) și (2);
- (ii) desfășurarea unor consultări astfel cum se prevede la articolul 6 și, după caz, la articolul 7;
- (iii) examinarea de către autoritatea competentă a informațiilor prezentate în raportul de evaluare a impactului asupra mediului și a oricăror informații suplimentare furnizate, după caz, de către inițiatorul proiectului în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) și a oricăror informații relevante obținute în urma consultărilor în temeiul articolelor 6 și 7;
- (iv) prezentarea unei concluzii motivate de către autoritatea competentă cu privire la impactul semnificativ al proiectului asupra mediului, ținând seama de rezultatele examinării menționate la punctul (iii) și, după caz, de propria examinare suplimentară; și
- (v) includerea concluziei motivate a autorității competente în oricare dintre deciziile menționate la articolul 8a.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre pot decide, de la caz la caz, dacă dreptul intern prevede astfel, să nu aplice prezenta directivă proiectelor sau părților proiectelor care au ca obiectiv unic apărarea sau proiectelor care au ca obiectiv unic reacția la urgențe civile, în cazul în care consideră că aplicarea acesteia ar avea efecte negative asupra obiectivelor respective.”;

(c) alineatul (4) se elimină.

2. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1)-(3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru a asigura că, înaintea acordării aprobării de dezvoltare, proiectele care ar putea avea efecte semnificative asupra mediului, în temeiul, între altele, al naturii, al dimensiunii și al localizării lor, fac obiectul unei cereri de aprobare de dezvoltare și al unei evaluări a efectelor lor asupra mediului. Respectivul proiecte sunt definite la articolul 4.

(2) Evaluarea impactului asupra mediului poate fi integrată în cadrul procedurilor existente privind aprobarea de dezvoltare a proiectelor în statele membre sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil, în cadrul altor proceduri sau în cadrul procedurilor care urmează a fi stabilite în conformitate cu obiectivele prezentei directive.

(3) Pentru proiectele în cazul cărora obligația de a efectua evaluări ale efectelor asupra mediului decurge simultan din prezenta directivă și din Directiva 92/43/CEE a Consiliului (*) și/sau din Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului (**), statele membre se asigură, după caz, că sunt prevăzute proceduri coordonate și/sau comune care îndeplinesc cerințele respectivelor dispoziții juridice din dreptul Uniunii.

Pentru proiectele în cazul cărora obligația de a efectua evaluări ale efectelor asupra mediului decurge simultan din prezenta directivă și din alte dispoziții juridice din dreptul Uniunii decât cele din directivele menționate la primul paragraf, statele membre pot prevedea proceduri coordonate și/sau comune.

În cadrul procedurii coordonate menționate la primul și al doilea paragraf, statele membre depun eforturi pentru a coordona diversele evaluări individuale ale impactului unui anumit proiect asupra mediului, prevăzute de dreptul relevant al Uniunii, desemnând în acest scop o autoritate, fără a aduce atingere eventualelor dispoziții juridice relevante din dreptul Uniunii contrare celor prevăzute în prezenta directivă.

În cadrul procedurii comune menționate la primul și al doilea paragraf, statele membre depun eforturi pentru a realiza o singură evaluare a impactului unui anumit proiect asupra mediului, prevăzută de dreptul relevant al Uniunii, fără a aduce atingere eventualelor dispoziții juridice relevante din dreptul Uniunii contrare celor prevăzute în prezenta directivă.

Comisia furnizează orientări în ceea ce privește instituirea eventualelor proceduri coordonate sau comune pentru proiectele în cazul cărora obligația de a efectua evaluări decurge simultan din prezenta directivă sau din Directivele 92/43/CEE, 2000/60/CE, 2009/147/CE sau 2010/75/UE.

(*) Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

(**) Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).";

(b) la alineatul (4), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Fără a aduce atingere articolului 7, în cazuri excepționale, statele membre pot excepta un anumit proiect de la dispozițiile prevăzute de prezenta directivă, în cazul în care aplicarea dispozițiilor în cauză ar afecta negativ obiectivul proiectului, cu condiția ca obiectivele prezentei directive să fie realizate.”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(5) Fără a aduce atingere articolului 7, în cazul în care un proiect este adoptat printr-o măsură specifică de drept național, statele membre pot excepta proiectul respectiv de la dispozițiile ce vizează consultările publice prevăzute de prezenta directivă, cu condiția ca obiectivele prezentei directive să fie realizate.

Statele membre informează Comisia cu privire la orice aplicare a excepției menționate la primul paragraf la fiecare doi ani începând de la 16 mai 2017.”

3. Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

(1) Evaluarea impactului asupra mediului identifică, descrie și evaluează într-o manieră corespunzătoare, în funcție de fiecare caz, efectele semnificative directe și indirecte ale unui proiect asupra următorilor factori:

- (a) populația și sănătatea umană;
- (b) biodiversitatea, acordând o atenție specială speciilor și habitatelor protejate în temeiul Directivei 92/43/CEE și al Directivei 2009/147/CE;
- (c) terenurile, solul, apa, aerul și clima;
- (d) bunurile materiale, patrimoniul cultural și peisajul;
- (e) interacțiunea dintre factorii menționați la literele (a)-(d).

(2) Printre efectele menționate la alineatul (1) asupra factorilor menționați la acel paragraf se numără efectele preconizate ca urmare a vulnerabilității proiectelor în fața riscului de accidente majore și/sau dezastre, relevante pentru proiectul în cauză.”

4. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Atunci când se efectuează o analiză de la caz la caz sau se prevăd praguri sau criteriile în sensul alineatului (2), se ține seama de criteriile de selecție relevante stabilite la anexa III. Statele membre pot stabili praguri sau criteriile pentru a hotărî când nu trebuie supuse proiectele deciziei în conformitate cu alineatele (4) și (5) sau evaluării impactului asupra mediului și/sau praguri sau criteriile pentru a hotărî când sunt supuse, în orice caz, proiectele unei evaluări a impactului asupra mediului fără a face obiectul unei decizii în conformitate cu alineatele (4) și (5).

(4) În cazul în care statele membre decid să solicite luarea unei decizii în cazul proiectelor enumerate în anexa II, inițiatorul proiectului furnizează informații cu privire la caracteristicile proiectului și la efectele sale semnificative probabile asupra mediului. Lista detaliată a informațiilor care trebuie furnizate este specificată în anexa IIA. După caz, inițiatorul proiectului ține seama de rezultatele disponibile ale altor evaluări relevante ale efectelor asupra mediului efectuate în temeiul altor dispoziții juridice din dreptul Uniunii, decât cele din prezenta directivă. De asemenea, inițiatorul proiectului poate oferi o descriere a tuturor caracteristicilor proiectului și/sau a măsurilor vizate pentru evitarea sau prevenirea eventualelor efecte negative semnificative asupra mediului.”;

(b) se adaugă următoarele alineate:

„(5) Autoritatea competentă ia decizia pe baza informațiilor furnizate de inițiatorul proiectului în conformitate cu alineatul (4) și ținând seama, dacă este cazul, de rezultatele verificărilor preliminare sau ale evaluărilor efectelor asupra mediului efectuate în temeiul altor dispoziții juridice din dreptul Uniunii decât cele din prezenta directivă. Decizia se pune la dispoziția publicului și:

(a) în cazul în care s-a hotărât că este necesară o evaluare a impactului asupra mediului, enumeră motivele principale pentru care s-a solicitat o astfel de evaluare, făcând trimitere la criteriile relevante enumerate în anexa III; sau

(b) în cazul în care s-a decis că o evaluare a impactului asupra mediului nu este necesară, enumeră motivele principale pentru care nu s-a solicitat o astfel de evaluare, făcând trimitere la criteriile relevante enumerate în anexa III și, la propunerea inițiatorului proiectului, descrie toate caracteristicile proiectului și/sau măsurile vizate pentru evitarea sau prevenirea eventualelor efecte negative semnificative asupra mediului.

(6) Statele membre se asigură că autoritatea competentă ia decizia cât mai rapid posibil și în termen de cel mult 90 de zile de la data la care inițiatorul proiectului a transmis toate informațiile necesare în temeiul alineatului (4). În cazuri excepționale, ca de exemplu cele legate de natura, complexitatea, amplasarea și dimensiunea proiectului, autoritatea competentă poate prelungi termenul respectiv în vederea luării deciziei; în acest caz, autoritatea competentă informează în scris inițiatorul proiectului cu privire la motivele care justifică prelungirea și la data la care preconizează că va lua decizia.”

5. La articolul 5, alineatele (1)-(3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) În cazul în care o evaluare a impactului asupra mediului este necesară, inițiatorul proiectului elaborează și prezintă un raport privind evaluarea impactului asupra mediului. Informațiile care trebuie furnizate de inițiatorul proiectului cuprind cel puțin:

(a) o descriere a proiectului, cuprinzând informații referitoare la amplasarea, concepția, dimensiunea și alte caracteristici relevante ale acestuia;

(b) o descriere a eventualelor efecte semnificative ale proiectului asupra mediului;

(c) o descriere a caracteristicilor proiectului și/sau a măsurilor vizate pentru evitarea, prevenirea sau reducerea și, dacă este posibil, compensarea efectelor negative semnificative asupra mediului;

- (d) o descriere a alternativelor rezonabile examinate de inițiatorul proiectului, care sunt relevante pentru proiect și caracteristicile sale specifice, și o expunere a principalelor motive care stau la baza alegerii sale, ținând seama de efectele proiectului asupra mediului;
- (e) un rezumat netehnic al informațiilor menționate la literele (a)-(d); și
- (f) orice alte informații suplimentare specificate în anexa IV relevante în funcție de caracteristicile specifice ale unui anumit proiect sau tip de proiect și de aspectele de mediu care ar putea fi afectate.

În cazul în care a fost emis un aviz în temeiul alineatului (2), raportul de evaluare a impactului asupra mediului se bazează pe avizul respectiv și include informații care pot fi solicitate în mod rezonabil în scopul stabilirii unei concluzii motivate privind efectele semnificative ale proiectului asupra mediului, ținând seama de actualele cunoștințe și metode de evaluare. Pentru a se evita suprapunerea evaluărilor, inițiatorul proiectului ține seama, la realizarea raportului de evaluare a impactului asupra mediului, de rezultatele altor evaluări relevante efectuate în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului național.

(2) La cererea inițiatorului proiectului, autoritatea competentă, ținând seama de informațiile furnizate de inițiatorul proiectului, îndeosebi de cele privind caracteristicile specifice ale proiectului, inclusiv amplasarea sa și capacitatea sa tehnică, și posibilul său impact asupra mediului, emite un aviz în care stabilește domeniul de evaluare și nivelul de detaliu al informațiilor care trebuie incluse de către inițiatorul proiectului în raportul de evaluare a impactului asupra mediului, în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol. Autoritatea competentă consultă autoritățile menționate la articolul 6 alineatul (1) înainte de emiterea avizului.

Statele membre pot cere, de asemenea, autorităților competente să emită un aviz astfel cum se menționează la primul paragraf, indiferent dacă inițiatorul proiectului solicită sau nu acest lucru.

- (3) Pentru a garanta integralitatea și calitatea rapoartelor de evaluare a impactului asupra mediului:
 - (a) inițiatorul proiectului se asigură că raportul de evaluare a impactului asupra mediului este pregătit de experți competenți;
 - (b) autoritatea competentă se asigură că dispune de cunoștințe suficiente sau că are acces la acestea, dacă este necesar, pentru a examina raportul de evaluare a impactului asupra mediului; și
 - (c) după caz, în conformitate cu anexa IV, autoritatea competentă solicită inițiatorului proiectului informații suplimentare relevante în mod direct pentru stabilirea concluziei motivate privind efectele semnificative ale proiectului asupra mediului.”

6. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura că autoritățile care ar putea fi interesate de un proiect, prin natura responsabilităților lor specifice în materie de mediu sau ca urmare a competențelor lor la nivel local și regional, au posibilitatea să emită un aviz cu privire la informațiile furnizate de inițiatorul proiectului și la cererea de aprobare de dezvoltare, ținând seama, după caz, de situațiile menționate la articolul 8a alineatul (3). În acest sens, statele membre desemnează autoritățile care trebuie consultate, în general sau de la caz la caz. Informațiile colectate în conformitate cu articolul 5 sunt transmise autorităților respective. Statele membre stabilesc norme detaliate privind consultarea.”;

- (b) la alineatul (2), partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În vederea asigurării participării efective a publicului interesat la procedurile de luare a deciziilor, publicul este informat, pe cale electronică și prin anunțuri publice sau prin alte mijloace adecvate, cu privire la următoarele aspecte, de la începutul procedurilor de luare a deciziilor privind mediul menționate la articolul 2 alineatul (2) și, cel mai târziu, de îndată ce informațiile pot fi furnizate în mod rezonabil.”;

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Normele detaliate de informare a publicului, de exemplu, prin lipirea unor afișe pe o anumită rază sau publicarea în ziarele locale, și de consultare a publicului interesat, de exemplu, prin depunerea de materiale în scris sau prin anchete publice, se stabilesc de către statele membre. Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că informațiile relevante sunt puse la dispoziția publicului în format electronic, cel puțin prin intermediul unui portal central sau al unor puncte accesibile de acces, la nivelul administrativ adecvat.”;

(d) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Sunt prevăzute termene rezonabile pentru diferitele etape, care să permită suficient timp pentru:

(a) informarea autorităților menționate la alineatul (1) și a publicului; precum și

(b) pregătirea și participarea efectivă a autorităților menționate la alineatul (1) și a publicului vizat la luarea deciziilor de mediu, sub rezerva dispozițiilor prezentului articol.”;

(e) se adaugă următorul alineat:

„(7) Termenele pentru consultarea publicului vizat cu privire la raportul de evaluare a impactului asupra mediului menționat la articolul 5 alineatul (1) nu sunt mai scurte de 30 de zile.”

7. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Statele membre în cauză intră în consultări care se referă, între altele, la eventualele efecte transfrontaliere ale proiectului și la măsurile destinate să reducă sau să elimine aceste efecte și stabilesc un termen rezonabil pentru durata perioadei de consultare.

Astfel de consultări pot fi organizate de către un organism comun adecvat.”;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Măsurile detaliate privind punerea în aplicare a alineatelor (1)-(4) de la prezentul articol, inclusiv stabilirea termenelor pentru consultări, sunt stabilite de către statele membre în cauză pe baza măsurilor și a termenelor menționate la articolul 6 alineatele (5)-(7) și astfel încât să permită participarea efectivă a publicului vizat de pe teritoriul statului membru în cauză la procedurile de luare a deciziilor privind mediul menționate la articolul 2 alineatul (2) în ceea ce privește proiectul respectiv.”

8. Articolul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 8

Rezultatele consultărilor și informațiile colectate în temeiul articolelor 5-7 sunt luate în considerare în mod corespunzător în cadrul procedurii privind aprobarea de dezvoltare.”

9. Se introduce următorul articol:

„Articolul 8a

(1) Decizia de acordare a aprobării de dezvoltare include cel puțin următoarele informații:

(a) concluzia motivată menționată la articolul 1 alineatul (2) litera (g) punctul (iv);

(b) toate condițiile de mediu anexate deciziei, o descriere a tuturor caracteristicilor proiectului și/sau a măsurilor avute în vedere pentru evitarea, prevenirea sau reducerea și, dacă este posibil, compensarea efectelor negative semnificative asupra mediului, precum și, după caz, a măsurilor de monitorizare.

(2) Decizia de respingere a acordării aprobării de dezvoltare prezintă principalele motive care stau la baza respingerii.

(3) În cazul în care statele membre utilizează procedurile menționate la articolul 2 alineatul (2), altele decât procedurile privind aprobarea de dezvoltare, cerințele de la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol, după caz, se consideră îndeplinite atunci când orice decizie emisă în contextul acestor proceduri conține informațiile menționate la alineatele respective și când există mecanisme în vigoare care permit îndeplinirea cerințelor de la alineatul (6) de la prezentul articol.

(4) În conformitate cu cerințele menționate la alineatul (1) litera (b), statele membre se asigură că inițiatorul proiectului implementează caracteristicile proiectului și/sau măsurile vizate pentru evitarea, prevenirea sau reducerea și, dacă este posibil, compensarea efectelor negative semnificative asupra mediului și stabilesc procedurile referitoare la monitorizarea efectelor negative semnificative asupra mediului.

Tipul de parametri care trebuie monitorizați și durata monitorizării sunt proporționale cu natura, amplasarea și dimensiunea proiectului, precum și cu gravitatea efectelor sale asupra mediului.

Dacă este cazul, pot fi utilizate măsurile de monitorizare necesare în temeiul altor dispoziții juridice din dreptul Uniunii decât cele din prezenta directivă și al dispozițiilor juridice din dreptul național, pentru a evita duplicarea monitorizării.

(5) Statele membre se asigură că autoritatea competentă adoptă oricare dintre deciziile menționate la alineatele (1)-(3) într-un termen rezonabil.

(6) Autoritatea competentă se asigură că concluzia motivată menționată la articolul 1 alineatul (2) litera (g) punctul (iv) sau oricare dintre deciziile menționate la alineatul (3) de la prezentul articol sunt actualizate în momentul luării unei decizii privind acordarea aprobării de dezvoltare. În acest scop, statele membre pot stabili termene de valabilitate a concluziei motivate menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (g) punctul (iv) sau a deciziilor menționate la alineatul (3) de la prezentul articol.”

10. La articolul 9, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) La adoptarea unei decizii de acordare sau de respingere a aprobării de dezvoltare, autoritatea sau autoritățile competente informează cu promptitudine în acest sens publicul și autoritățile menționate la articolul 6 alineatul (1), în conformitate cu procedurile naționale, și se asigură că următoarele informații sunt puse la dispoziția publicului și a autorităților menționate la articolul 6 alineatul (1), ținând seama, după caz, de situațiile prevăzute la articolul 8a alineatul (3):

(a) conținutul deciziei și orice condiții anexate acesteia astfel cum se prevede la articolul 8a alineatele (1) și (2);

(b) principalele motive și argumente pe care se bazează decizia, inclusiv informații privind procesul de participare a publicului. Printre acestea se numără și o sinteză a rezultatelor consultărilor și informațiilor colectate în temeiul articolelor 5-7, precum și o explicație a modului în care rezultatele respective au fost încorporate sau abordate, în special observațiile primite din partea statului membru afectat prevăzute la articolul 7.”

11. Se introduce următorul articol:

„Articolul 9a

Statele membre se asigură că autoritatea competentă sau autoritățile competente îndeplinesc în mod obiectiv obligațiile care decurg din prezenta directivă și nu se găsesc într-o situație care generează un conflict de interese.

În cazul în care autoritatea competentă este și inițiatorul proiectului, statele membre pun în aplicare, la organizarea funcțiilor lor administrative, cel puțin o separare adecvată a funcțiilor care intră în conflict în momentul îndeplinirii obligațiilor care decurg din prezenta directivă.”

12. La articolul 10, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„Fără a aduce atingere Directivei 2003/4/CE, dispozițiile prezentei directive nu aduc atingere obligației autorităților competente de a respecta limitele impuse de actele cu putere de lege și de actele administrative de drept intern și de practicile legale acceptate cu privire la secretul industrial și comercial, inclusiv la proprietatea intelectuală și la protecția interesului public.”

13. Se introduce următorul articol:

„Articolul 10a

Statele membre stabilesc norme privind sancțiunile aplicabile în cazul unor încălcări ale dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive. Sancțiunile prevăzute în acest scop sunt efective, proporționale și cu efect de descurajare.”

14. La articolul 12, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În special, o dată la șase ani, începând de la 16 mai 2017, statele membre informează Comisia, în cazul în care există informații disponibile, cu privire la:

- (a) numărul proiectelor menționate în anexele I și II care au făcut obiectul unei evaluări a impactului asupra mediului în conformitate cu articolele 5-10;
- (b) defalcarea evaluărilor impactului asupra mediului în funcție de categoriile de proiecte stabilite în anexele I și II;
- (c) numărul proiectelor menționate în anexa II care au făcut obiectul unei proceduri de stabilire în conformitate cu articolul 4 alineatul (2);
- (d) durata medie a procesului de evaluare a impactului asupra mediului;
- (e) estimări generale privind costul direct mediu al evaluării impactului asupra mediului, inclusiv a impactului rezultat în urma aplicării prezentei directive pentru IMM-uri.”

15. Anexele la Directiva 2011/92/UE se modifică astfel cum se prevede în anexa la prezenta directivă.

Articolul 2

(1) Fără a aduce atingere articolului 3, statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 16 mai 2017.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

(1) Proiectele în cazul cărora decizia prevăzută la articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2011/92/UE a fost adoptată înainte de 16 mai 2017 respectă obligațiile menționate la articolul 4 din Directiva 2011/92/UE înainte de modificarea acesteia prin prezenta directivă.

(2) Proiectele sunt supuse obligațiilor prevăzute la articolul 3 și la articolele 5-11 din Directiva 2011/92/UE înainte de modificarea acesteia prin prezenta directivă în cazul în care, înainte de 16 mai 2017:

- (a) procedura privind avizul menționat la articolul 5 alineatul (2) din Directiva 2011/92/UE a fost inițiată; sau
- (b) informațiile prevăzute la articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2011/92/UE au fost furnizate.

Articolul 4

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 16 aprilie 2014.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
D. KOURKOULAS

ANEXĂ

1. Se introduce următoarea anexă:

„ANEXA II.A

INFORMAȚII MENȚIONATE LA ARTICOLUL 4 ALINEATUL (4)

(INFORMAȚIILE CARE TREBUIE FURNIZATE DE INIȚIATORUL PROIECTULUI CU PRIVIRE LA PROIECTELE ENUMERATE ÎN ANEXA II)

1. O descriere a proiectului, care să cuprindă, în special:
 - (a) o descriere a caracteristicilor fizice ale întregului proiect și, dacă este cazul, a lucrărilor de demolare;
 - (b) o descriere a amplasării proiectului, acordându-se o atenție specială sensibilității ecologice a zonelor geografice susceptibile de a fi afectate.
2. O descriere a aspectelor de mediu susceptibile de a fi afectate în mod semnificativ de proiect.
3. O descriere a tuturor efectelor semnificative probabile asupra mediului ale proiectului, în limita informațiilor disponibile privind aceste efecte, și care rezultă din:
 - (a) reziduurile și emisiile preconizate, precum și eliminarea deșeurilor, dacă este cazul;
 - (b) utilizarea resurselor naturale, în special a solului, a terenurilor, a apei și a biodiversității;
4. Criteriile prevăzute în anexa III se iau în considerare, dacă este cazul, în momentul compilării informațiilor în conformitate cu punctele 1-3.”

2. Anexele III și IV se înlocuiesc cu următorul text:

„ANEXA III

CRITERII DE SELECȚIE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 4 ALINEATUL (3)

(CRITERIILE DE STABILIRE A SITUAȚIILOR ÎN CARE PROIECTELE ENUMERATE ÎN ANEXA II AR TREBUI SUPUSE UNEI EVALUĂRI A IMPACTULUI ASUPRA MEDIULUI)

1. **Caracteristicile proiectelor**

Caracteristicile proiectelor trebuie examinate, în special în ceea ce privește:

- (a) dimensiunea și concepția întregului proiect;
- (b) cumularea cu alte proiecte existente și/sau aprobate;
- (c) utilizarea resurselor naturale, în special a solului, a terenurilor, a apei și a biodiversității;
- (d) producția de deșeuri;
- (e) poluarea și alte efecte nocive;
- (f) riscurile de accidente majore și/sau dezastre relevante pentru proiectul în cauză, inclusiv cele cauzate de schimbările climatice, conform cunoștințelor științifice;
- (g) riscurile pentru sănătatea umană (de exemplu, din cauza contaminării apei sau a poluării atmosferice).

2. Amplasarea proiectelor

Sensibilitatea ecologică a zonelor geografice susceptibile de a fi afectate de proiecte trebuie luată în considerare, în special în ceea ce privește:

- (a) utilizarea actuală și aprobată a terenurilor;
- (b) bogăția, disponibilitatea, calitatea și capacitatea de regenerare relative ale resurselor naturale (inclusiv solul, terenurile, apa și biodiversitatea) din zonă și din subteranul acesteia;
- (c) capacitatea de absorbție a mediului natural, acordându-se o atenție specială următoarelor zone:
 - (i) zone umede, zone riverane, guri ale râurilor;
 - (ii) zone costiere și mediul marin;
 - (iii) zonele montane și forestiere;
 - (iv) rezervații și parcuri naturale;
 - (v) zone clasificate sau protejate de dreptul național; zone Natura 2000 desemnate de statele membre în conformitate cu Directiva 92/43/CEE și cu Directiva 2009/147/CE;
 - (vi) zonele în care au existat deja cazuri de nerespectare a standardelor de calitate a mediului prevăzute în dreptul Uniunii și relevante pentru proiect sau în care se consideră că există astfel de cazuri;
 - (vii) zonele cu o densitate mare a populației;
 - (viii) peisaje și situri importante din punct de vedere istoric, cultural sau arheologic.

3. Tipurile și caracteristicile impactului potențial

Efectele semnificative pe care le pot avea proiectele asupra mediului trebuie analizate în raport cu criteriile stabilite la punctele 1 și 2 din prezenta anexă, având în vedere impactul proiectului asupra factorilor prevăzuți la articolul 3 alineatul (1), și ținând seama de:

- (a) importanța și extinderea spațială a impactului (de exemplu, zona geografică și dimensiunea populației care poate fi afectată);
- (b) natura impactului;
- (c) natura transfrontalieră a impactului;
- (d) intensitatea și complexitatea impactului;
- (e) probabilitatea impactului;
- (f) debutul, durata, frecvența și reversibilitatea preconizate ale impactului;
- (g) cumularea impactului cu impactul altor proiecte existente și/sau aprobate;
- (h) posibilitatea de reducere efectivă a impactului.

ANEXA IV

INFORMAȚII MENȚIONATE LA ARTICOLUL 5 ALINEATUL (1)

(INFORMAȚII PENTRU RAPORTUL DE EVALUARE A IMPACTULUI ASUPRA MEDIULUI)

1. Descrierea proiectului, care să cuprindă, în special:

- (a) o descriere a amplasamentului proiectului;
- (b) o descriere a caracteristicilor fizice ale întregului proiect, inclusiv, dacă este cazul, a lucrărilor de demolare necesare, precum și cerințele privind utilizarea terenurilor în cursul fazelor de construire și funcționare;

- (c) o descriere a principalelor caracteristici ale etapei de funcționare a proiectului (în special, orice proces de producție), de exemplu, necesarul de energie și energia utilizată, natura și cantitatea materialelor și resursele naturale utilizate (inclusiv apa, terenurile, solul și biodiversitatea);
- (d) o estimare, în funcție de tip și cantitate, a reziduurilor și emisiilor preconizate (de exemplu, poluarea apei, aerului, solului și subsolului, zgomot, vibrații, lumină, căldură, radiații etc.), precum și cantitățile și tipurile de reziduuri produse pe parcursul etapelor de construire și funcționare.
2. O descriere a alternativelor rezonabile (de exemplu, în termeni de concepție, tehnologie, amplasare, dimensiune și anvergură a proiectului) analizate de către inițiatorul proiectului, relevante pentru proiectul propus, precum și caracteristicile specifice ale proiectului și indicarea principalelor motive care stau la baza alegerii făcute, inclusiv o comparație a efectelor asupra mediului.
3. O descriere a aspectelor relevante ale stării actuale a mediului (scenariul de bază) și o descriere scurtă a evoluției sale probabile în cazul în care proiectul nu este implementat, în măsura în care schimbările naturale față de scenariul de bază pot fi evaluate prin depunerea de eforturi rezonabile, pe baza informațiilor și cunoștințelor științifice referitoare la mediu disponibile.
4. O descriere a factorilor prevăzuți la articolul 3 alineatul (1) susceptibili de a fi afectați de proiect: populația, sănătatea umană, biodiversitatea (de exemplu, fauna și flora), terenurile (de exemplu, ocuparea terenurilor), solul (de exemplu, materia organică, eroziunea, tasarea, impermeabilizarea), apa (de exemplu, schimbările hidromorfologice, cantitatea și calitatea), aerul, clima (de exemplu, emisiile de gaze cu efect de seră, impacturile relevante pentru adaptare), bunurile materiale, patrimoniul cultural, inclusiv aspectele arhitecturale și cele arheologice, și peisajul.
5. O descriere a efectelor semnificative pe care proiectul le poate avea asupra mediului și care rezultă, *inter alia*, din:
- (a) construirea și existența proiectului, inclusiv, dacă este cazul, lucrările de demolare;
- (b) utilizarea resurselor naturale, în special a terenurilor, a solului, a apei și a biodiversității, având în vedere, pe cât posibil, disponibilitatea durabilă a acestor resurse;
- (c) emisia de poluanți, zgomot, vibrații, lumină, căldură și radiații, crearea de efecte nocive și eliminarea și valorificarea deșeurilor;
- (d) riscurile pentru sănătatea umană, pentru patrimoniul cultural sau pentru mediu (de exemplu, din cauza unor accidente sau dezastre);
- (e) cumulara efectelor cu cele ale altor proiecte existente și/sau aprobate, ținând seama de orice probleme ecologice existente legate de zone cu o importanță deosebită din punctul de vedere al mediului, care ar putea fi afectate, sau de utilizarea resurselor naturale;
- (f) impactul proiectului asupra climei (de exemplu, natura și amploarea emisiilor de gaze cu efect de seră) și vulnerabilitatea proiectului la schimbările climatice;
- (g) tehnologiile și substanțele folosite.

Descrierea efectelor negative semnificative probabile asupra factorilor specificați la articolul 3 alineatul (1) ar trebui să cuprindă efectele directe și eventualele efecte indirecte, secundare, cumulative, transfrontaliere, pe termen scurt, mediu și lung, permanente și temporare, pozitive și negative ale proiectului. Descrierea ar trebui să țină seama de obiectivele în materie de protecție a mediului, stabilite la nivelul Uniunii sau al statelor membre, care sunt relevante pentru proiect.

6. O descriere sau dovezi ale metodelor previzionale utilizate pentru identificarea și evaluarea efectelor semnificative asupra mediului, inclusiv detalii privind dificultățile (de exemplu, dificultățile de natură tehnică sau determinate de lipsa de cunoștințe) întâmpinate cu privire la compilarea informațiilor solicitate, precum și o prezentare a principalelor incertitudini existente.

7. O descriere a măsurilor avute în vedere pentru evitarea, prevenirea, reducerea sau, dacă este posibil, compensarea oricăror efecte negative semnificative asupra mediului identificate și, dacă este cazul, o descriere a oricăror măsuri de monitorizare propuse (de exemplu, pregătirea unei analize postproiect). Descrierea respectivă ar trebui să explice în ce măsură sunt evitate, prevenite, reduse sau compensate efectele negative semnificative asupra mediului și ar trebui să se refere atât la etapa de construire, cât și la cea de funcționare.
8. O descriere a efectelor negative semnificative preconizate ale proiectului asupra mediului, determinate de vulnerabilitatea proiectului în fața riscurilor de accidente majore și/sau dezastre relevante pentru proiectul în cauză. Informațiile pertinente disponibile, obținute ca urmare a evaluărilor de risc efectuate în temeiul altor dispoziții juridice din dreptul Uniunii, de exemplu al Directivei 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*) sau al Directivei 2009/71/Euratom a Consiliului (**) sau ca urmare a evaluărilor relevante efectuate în temeiul dreptului național, pot fi utilizate în acest scop cu condiția respectării cerințelor prezentei directive. Dacă este cazul, această descriere ar trebui să includă măsurile avute în vedere pentru prevenirea sau atenuarea efectelor negative semnificative asupra mediului ale acestor evenimente, precum și detalii privind gradul de pregătire și reacția propusă în astfel de situații de urgență.
9. Un rezumat netehnic al informațiilor furnizate în temeiul punctelor 1-8.
10. O listă de referință care să detalieze sursele utilizate pentru descrierile și evaluările incluse în raport.

(*) Directiva 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, de modificare și ulterior de abrogare a Directivei 96/82/CE a Consiliului (JO L 197, 24.7.2012, p. 1).

(**) Directiva 2009/71/Euratom a Consiliului din 25 iunie 2009 de instituire a unui cadru comunitar pentru securitatea nucleară a instalațiilor nucleare (JO L 172, 2.7.2009, p. 18)."